

பன்னிருதிருமுறையில் மனிதநேயச் சிந்தனை

ஆய்வாளர்: திருமதி ப.செல்வமணி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்)

விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி(தன்னாட்சி)
எளையாம்பாளையம்.

நெறியாளர்: முனைவர் ப. திலகவதி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

நவரநசம் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி, அறச்சலூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பன்னிரு திருமுறைகள் சைவ சமயத்தின் அடிப்படை பக்தி இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன. இவை இறை வழிபாட்டை மட்டும் எடுத்துரைக்காமல், மனிதவாழ்க்கைக்குத் தேவையான அன்பு, இரக்கம், ஈகை, தொண்டு, தியாகம், சமத்துவம், பிற உயிர்களிடம் கருணை போன்ற உயர்ந்த மனித நேயப்பண்புகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வாய்வு, பன்னிரு திருமுறைகளில் இடம்பெறும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை அடையாளம் கண்டு அவற்றின் சமூகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம் உள்ளிட்ட திருமுறைப் பாடல்களில் அன்பே இறைநிலை என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. திருமூலரின் “அன்பேசிவம்” என்ற சிந்தனை, மனிதர்களிடையே அன்பும் கருணையும் நிலவ வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், பசித்தவர்களுக்கு உணவுஅளித்தல், பிறருக்குத் தொண்டு செய்தல், துன்பப்படுவோருக்கு உதவுதல், உயிர்களிடத்தில் இரக்கம் காட்டுதல் போன்ற அறச் செயல்கள் உயர்த்திப் பேசப்பட்டுள்ளன.

நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளிலும் தன்னலமற்ற தொண்டு, தியாகம், ஈகை, அடியார்களைப் பேணுதல் போன்ற மனித நேயப்பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன. பிறப்பு, செல்வம், சமூகநிலை ஆகிய வேறுபாடுகளைக் கடந்து இறை அன்பின் அடிப்படையில் மனிதர்களை அணுகும் சிந்தனையும் திருமுறை மரபில் காணப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில், பன்னிரு திருமுறைகளில் மனிதநேயம் என்பது தனி மனித அன்பை மட்டும் குறிக்காமல், சமூகநலன், உயிர் இரக்கம், சமத்துவம், பிறருக்கான சேவை, உலகநலன் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்த சிந்தனையாக அமைந்துள்ளது. இம்மனித நேயக் கருத்துகள் இன்றைய சமூகத்திலும் அன்பு, ஒற்றுமை, அறம், சமூகப்பொறுப்பு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கு பொருத்தமானவையாக உள்ளன.

திறவுச் சொற்கள்: பன்னிருதிருமுறை, மனிதநேயம், அன்பு, இரக்கம், ஈகைஇ தொண்டு, சமத்துவம், சமூகநலம்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பன்னிரு திருமுறைகள் தனிச் சிறப்புடையவை. இவை சைவ சமயத்தின் பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்தும் நூல்களாக இருந்தாலும்இ அவற்றில் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறநெறிகளும் வாழ்வியல் கருத்துகளும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. மனிதனை மனிதனாக மதித்தல், பிறருடைய துன்பத்தை உணர்தல், இயன்ற உதவியைச் செய்தல், உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டுதல் போன்ற பண்புகள் மனித நேயத்தின்அடிப்படைகளாகும்.

ஆய்வின்நோக்கம்

இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கங்கள், பன்னிருதிருமுறைகளில் காணப்படும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை அடையாளம் காணுதல். அன்பு, இரக்கம், ஈகை, தொண்டு, சமத்துவம் போன்ற கருத்துகளை ஆராய்தல். நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வழியாக வெளிப்படும் மனித நேயப்பண்புகளை விளக்குதல். திருமுறைச் சிந்தனைகளின் இன்றைய சமூகப் பொருத்தத்தை எடுத்துரைத்தல்.

அன்பும் மனிதநேயமும்

மனிதநேயத்தின் அடிப்படைப்பண்பாக அன்பு கருதப்படுகிறது. திருமூலர் - திருமந்திரம், அன்புடைமை அதிகாரம் (பாடல் எண்: 270)

“அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்” என்று கூறுகிறார்.

இங்கு அன்பும் சிவமும் வேறுபட்டவை அல்ல, அன்பே சிவம் என்ற உயர்ந்த தத்துவம் முன்வைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் மனிதர்களிடையே அன்புடன் வாழ்வதே உயர்ந்த ஆன்மீக வாழ்க்கை என்ற கருத்தைப் பெறமுடிகிறது.

இரக்கச் சிந்தனை

பிற உயிர்களின் துன்பத்தை உணர்ந்து அவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுதல் மனித நேயத்தின் முக்கியக் கூறாகும். திருமுறைப்பாடல்களில் இறைவனின் அருள், உயிர்கள் மீது கருணை, துன்பத்தைப் போக்குதல் போன்ற கருத்துகள் பல இடங்களில் வெளிப்படுகின்றன. இரக்கம் என்பது வெறும் உணர்வாக இல்லாமல், பிறரது துன்பத்தை நீக்குவதற்கான செயலாகவும் அமைகிறது. இதனால் மனிதநேயம் செயல்முறை சார்ந்த பண்பாக திருமுறைகளில் வெளிப்படுகிறது. பன்னிரு திருமுறைகளில் இரக்கம்இ அருள், பிற உயிர்களிடம் கருணை ஆகியவை உயர்ந்த பண்புகளாகக் கூறப்படுகின்றன. இதற்கு திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில்,

“அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐயனும் நீ

-*அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ... -தேவாரம் -திருநாவுக்கரசர் (பதிகம் 77இ பாடல் 1)

விளக்கம்

இறைவன் தாயாகவும், தந்தையாகவும், உறவினராகவும் இருந்து உயிர்களுக்கு அன்பும் அருளும் செய்பவன் என்பதை அப்பர் உணர்த்துகிறார். தாயும் தந்தையும் தம் பிள்ளைகளிடம் இரக்கம் காட்டுவது போலஇ இறைவனும் உயிர்களிடம் அருளும் கருணையும் காட்டுகிறான். இதன் மூலம் மனிதர்கள் பிற உயிர்களிடம் அன்புடனும் இரக்கத்துடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

ஈகையும் விருந்தோம்பலும்

பிறருக்குக் கொடுத்து உதவுதல் தமிழர் அறவாழ்வின் முக்கியமான பண்பாகும். பன்னிருதிருமுறை மரபில் அடியார்களுக்கு உணவு அளித்தல், விருந்தினர்களைப் பேணுதல், தேவையுடையவர்களுக்கு உதவுதல் போன்ற செயல்கள் உயர்ந்த அறமாகக் கருதப்படுகின்றன. இதன் மூலம் செல்வம் தனக்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படாமல், பிறருடைய நலனுக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்ற சமூகப் பொறுப்பு உணர்வு வெளிப்படுகிறது.

சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் விருந்தோம்பல் மற்றும் தியாகத்தை விளக்கும் பாடல்

“மெய்த்தொண்டர் தம் விருந்தினரை
வேண்டியவாறே உபசரித்தார்” -சேக்கிழார்-சிறுத்தொண்டநாயனார்
புராணம்

விளக்கம்

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சிவனடியார்களை மிகுந்த அன்புடன் வரவேற்று, அவர்களுக்கு உணவு அளித்து உபசரிப்பதைத் தமது கடமையாகக் கருதினார். தம்மிடம் வந்த விருந்தினரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தன்னலம் பாராமல் செயல்பட்டார். இதன் மூலம் விருந்தோம்பல், தியாகம் போன்ற மனிதநேயப் பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

தொண்டின் சிறப்பு
திருமுறை இலக்கியங்களில் “தொண்டு” சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது. இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டுடன், இறையடியார்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் செய்யும் சேவையும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் தன்னலமற்ற தொண்டிற்கு பல எடுத்துக்காட்டுகளை வழங்குகின்றன. பிறருக்காக உழைத்தல், தேவையில் இருப்பவர்களுக்கு உதவுதல், தன்னுடைய வசதிகளைத் தியாகம் செய்தல் போன்றவை மனிதநேயத்தின் செயல்பாட்டு வடிவங்களாக அமைகின்றன. பன்னிரு திருமுறைகளில் இறைத்தொண்டு அடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்தல் பிறருக்கு உதவுதல் ஆகியவை சிறந்த பண்புகளாகப் போற்றப்படுகின்றன. குறிப்பாக திருநாவுக்கரசர் தமது வாழ்வையே தொண்டுக்கு அர்ப்பணித்தவர்.

“உழவாரப் படையால் உழவார்க்கு
உழவாரப் பணி செய்தார்”

அப்பர் கோயில்களைத் தூய்மைப்படுத்துதல், உழவாரப்பணி செய்தல் போன்ற தொண்டுகளை மேற்கொண்டார்.

சமத்துவச் சிந்தனை

பன்னிருதிருமுறை மரபில் பல்வேறு சமூகப் பின்னணிகளைச் சேர்ந்த அடியார்கள் போற்றப்படுகின்றனர். இதன் மூலம் பிறப்பு, செல்வம் இ சமூக நிலை போன்ற வேறுபாடுகளைக் கடந்து இறை அன்பும் நல்லொழுக்கமும் கொண்ட மனிதர்களுக்கு மதிப்பு வழங்கப்படுகிறது.

இதனால் மனிதனை அவனுடைய பிறப்பால் அல்ல, அவனுடைய பண்பாலும் செயலாலும் மதித்தல் என்ற சமத்துவ நோக்கு வெளிப்படுகிறது. பன்னிரு திருமுறைகளில் சாதி, பிறப்பு, சமூக வேறுபாடுகளை விட இறை அன்பும் பக்தியும் உயர்ந்தவை என்ற சமத்துவச் சிந்தனை காணப்படுகிறது. இதற்கு திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் வரும் பாடலை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

“ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பராகில்
அவர்கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.”-தேவாரம்-6ஆம் திருமுறை(பாடல் எண்:10)

விளக்கம்

ஒருவர் சமூகத்தில் எத்தகைய நிலையில் பிறந்தவராக இருந்தாலும், இறைவனிடம் உண்மையான அன்பும் பக்தியும் கொண்டிருந்தால் அவர் மதிக்கத்தக்கவர் என அப்பர் கூறுகிறார். பிறப்பு அல்லது சமூக நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதர்களை உயர்வு-தாழ்வு பார்ப்பது கூடாது என்பதே இப்பாடலின் முக்கியக் கருத்து.

தியாகமும் தன்னலமின்மையும்
நாயன்மார்களின் வரலாற்றில் தியாகம் முக்கியமான பண்பாக விளங்குகிறது. இறை நம்பிக்கைக்காகவும் பிறருடைய நலனுக்காகவும் தங்களுடைய உடைமை, நேரம், உழைப்பு ஆகியவற்றை அர்ப்பணித்தவர்கள் பலர். இந்தத் தியாகச் சிந்தனை, “நான்” என்ற தனிமனிதப் பார்வையைத் தாண்டி “நாம்” என்ற சமூக உணர்வை வளர்க்கிறது. எனவே தியாகம் மனிதநேயத்தின் உயர்ந்த வெளிப்பாடாகக் கருதப்படுகிறது. பெரியபுராணத்தில் “தன்னலமின்மை” என்பதை விளக்குவதற்கு திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணத்தில் வரும் இந்தப் பாடல் மிகவும் பொருத்தமானது.

“காவளர்த்தும் குளந்தொட்டும் கடப்பாடு வழுவாமல்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்தும்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியும்நா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத ஈகைவினைத் துறைநின்றார்”.

-பெரியபுராணம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் பாடல் எண்: 36
விளக்கம்

சேக்கிழார் இப்பாடலில் தன்னலமின்றி மக்களுக்கு செய்த தொண்டுகளை எடுத்துரைக்கிறார். அவர் பூஞ்சோலைகளை வளர்த்தார்; குளங்களைத் தோண்டினார்; தம்மை நாடி வந்தவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியவற்றை மகிழ்ச்சியுடன் வழங்கினார். விருந்தினர்களை உபசரித்தார்; புலவர்களுக்கும் உதவினார். மேலும், உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் பாகுபாடின்றி ஈகை செய்தார் என்று பாடல் கூறுகிறது. இதனால், தனக்காக மட்டும் பொருளைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளாமல் இப் பிறரின் தேவையை உணர்ந்து வழங்குவது தன்னலமின்மை என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

உயிர்களிடத்தில் அன்பு
மனிதர்களிடம் மட்டுமன்றி அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அன்பும் கருணையும் காட்ட வேண்டும் என்ற சிந்தனை சைவ இலக்கிய மரபில் காணப்படுகிறது. உயிர் அனைத்தும் இறைவனுடன் தொடர்புடையது என்ற பார்வை இ உயிர்களை மதிக்கும் பண்பை வளர்க்கிறது. இன்றைய சூழலில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, விலங்குகள் மீதான பரிவு, இயற்கையைப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றுக்கும் இச்சிந்தனையைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க முடியும்.

உலகநலச் சிந்தனை
திருமூலரின் “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற புகழ் பெற்ற கருத்து இ தனக்குக் கிடைத்த நன்மை அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற பரந்த உலக நலச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது. தனிமனித நலனைக் கடந்து சமூகநலனையும் உலகநலனையும் விரும்புவது மனிதநேயத்தின் உயர்ந்த நிலையாகும்.

இன்றைய சமூகத்தில் திருமுறை மனிதநேயம்

இன்றைய உலகில் சாதி, மதம், பொருளாதார வேறுபாடு, வன்முறை, தனிமனிதப் போட்டி போன்ற பல்வேறு சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சூழலில் திருமுறைகள் வலியுறுத்தும் அன்பு, இரக்கம், சமத்துவம், தொண்டு, ஈகை போன்ற பண்புகள் சமூக ஒற்றுமைக்கு வழிகாட்டுகின்றன. பிறரை மதித்தல், தேவை உடையவர்களுக்கு உதவுதல், சமூகப் பொறுப்புடன் செயல்படுதல், உயிர்களையும் இயற்கையையும் பாதுகாத்தல் போன்ற பண்புகளை வளர்ப்பதற்கு திருமுறைச் சிந்தனைகள் துணை புரிகின்றன.

முடிவுரை

பன்னிரு திருமுறைகள் பக்தி உணர்வை மட்டுமல்லாமல், மனிதவாழ்க்கையை உயர்த்தும் அறநெறிகளையும் எடுத்துரைக்கும் சிறப்புமிக்க தமிழ் இலக்கியங்களாகும். “அன்பேசிவம்” என்ற திருமூலரின் கருத்து, மனிதநேயத்தின் அடிப்படை அன்பே என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆகவே பன்னிரு திருமுறைகள் சமய இலக்கியங்களாக மட்டுமன்றி, மனிதனை மனித நேயமிக்கவர்களாக உருவாக்கும் வாழ்வியல் இலக்கியங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இவற்றின் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்து நடைமுறைப்படுத்துவது சமூக ஒற்றுமைக்கும் அறவாழ்வுக்கும் பயனளிக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. பன்னிரு திருமுறை - தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் பாடல்கள்.
2. பன்னிரு திருமுறை வரலாறு - சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடுகள்
3. ச.வே. சுப்பிரமணியன் - பன்னிரு திருமுறைகள் - மணிவாசகர் பதிப்பகம்
4. பெரியபுராணம் — சேக்கிழார் — ஸ்ரீ கணேச அச்சியந்திர சாலை.
5. பன்னிரு திருமுறைச் சிந்தனைகள் — மு. மீனாட்சி சோமசுந்தரம்.
6. பன்னிரு திருமுறை — முனைவர் சோ.ந. கந்தசாமி — மணிவாசகர் பதிப்பகம்.